Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΚΡΙΤΟΣ

Μηνιάτικη ανεξάρτητη-αδέσμευτη ηλεκτρονική έκδοση,
σε θέματα Θεάτρου Σκιών, σάτιρας και ευρύτερης ενημέρωσης
Περίοδος Α' Τεύχος 26 Ιούνιος 2021

ΦΟΡΑΩ ΜΑΣΚΑ ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΦΤΙΑΧΤΕΙ "ΤΟΙΧΟΣ ΑΝΟΣΙΑΣ"

ΠΑΓΚΟΣΜΙΕΣ
& ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΗΜΕΡΕΣ

ΙΟΥΝΙΟΣ

1 Ιουνίου. Παγκόσμια Ημέρα Γονέων
3 Ιουνίου. Παγκόσμια Ημέρα Ποδηλάτου
4 Ιουνίου. Διεθνής Ημέρα για τα Αθώα Παιδιά Θύματα Επιθέσεων
5 Ιουνίου. Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος
5 Ιουνίου. Διεθνής Ημέρα για την καταπολέμηση της Παράνομης, Μη καταγγελλόμενης και μη Ρυθμιζόμενης Αλιείας
7 Ιουνίου. Παγκόσμια Ημέρα για την Ασφάλεια Τροφίμων
8 Ιουνίου. Παγκόσμια Ημέρα Ωκεανών
12 Ιουνίου. Παγκόσμια Ημέρα κατά της Παιδικής Εργασίας
13 Ιουνίου. Διεθνής Ημέρα Ενημέρωσης για τον Αλφισμό
14 Ιουνίου. Παγκόσμια Ημέρα Αιμοδοσίας
15 Ιουνίου. Παγκόσμια Ημέρα Ενημέρωσης για την Κακοποίηση των Ηλικιωμένων

17 Ιουνίου. Παγκόσμια Ημέρα για την Καταπολέμηση της Ερημοποίησης και της Ξηρασίας

19 Ιουνίου 2020. Μνήμη Σκηνοθέτη και Ποιητή <u>Λευτέρη Ξανθόπουλου</u> (1945-2020)

20 Ιουνίου. Παγκόσμια Ημέρα Προσφύγων

25 Ιουνίου 2008. Μνήμη Καραγκιοζοπαίχτη <u>Βάγγου</u> (1922-2008)

25 Ιουνίου. Ημέρα των Ναυτικών

26 Ιουνίου. Διεθνής Ημέρα κατά της Χρήσης και Διακίνησης Ναρκωτικών

26 Ιουνίου. Διεθνής Ημέρα του ΟΗΕ για τη Συμπαράσταση στα Θύματα Βασανιστηρίων

28 Ιουνίου 2009. Μνήμη Καραγκιοζοπαίχτη <u>Μάνθου Αθηναίου</u> (1925-2009)

30 Ιουνίου. Διεθνής Ημέρα Κοινοβουλευτισμού

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΚΡΙΤΟΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ: Πάνος Β. Καπετανίδης
Τηλέφωνο: 210 46 16 664
<u>Διόρθωση κειμένων</u>:
Θωμάς Αθ. Αγραφιώτης
Εξώφυλλο: Πάνος Καπετανίδης

Τα κείμενα, που φιλοξενούνται στο ψηφιακό έντυπο ***"Ο Καραγκιόζης Αλογόκριτος"***, εκφράζουν τις προσωπικές απόψεις των συντακτών τους, κάτι που δεν συνεπάγεται υποχρεωτικά και την αποδοχή τους από τους υπεύθυνους της ύλης του.

ΒΑΓΓΟΣ,
ΕΝΑΣ ΜΙΚΡΟΣΩΜΟΣ ΓΙΓΑΝΤΑΣ
του Βαγγέλη Σταθάτου

Ένας από τους σημαντικότερους καλλιτέχνες του Ελληνικού Θεάτρου Σκιών, ο Βάγγος Κορφιάτης, έφυγε από κοντά μας στις 25 Ιουνίου του 2008 και κλείνει φέτος τα 13 χρόνια θανάτου του. Έτσι και εγώ, σαν ένας νέος που ασχολείται με το Θέατρο Σκιών, αποφάσισα να μιλήσω γι' αυτόν, θέλοντας να ελπίζω πως εκπροσωπώ έστω και ένα μικρό ποσοστό των υπόλοιπων ανερχόμενων καραγκιοζοπαιχτών.

Αρχικά, λίγα λόγια για τον Βάγγο: Ο Ευάγγελος Κορφιάτης, γνωστός ως Βάγγος (1922-2008), έφυγε από τη ζωή στα 86 του χρόνια. Σε όλη την περίοδο της ενασχόλησής του, είχε δουλέψει 19 θέατρα και στέκια με τα στιγματισμένα να είναι: Θέατρο Παράδεισος (1942), Θέατρο Ποσειδώνειον (1965) και τέλος το θέατρο στην Πλαζ Βοτσαλάκια (1988). Πολλοί σημερινοί καραγκιοζοπαίχτες έχουν περάσει από το πάλκο του Βάγγου, αν όχι σαν μαθητές, έστω ως βοηθοί του.

Εγώ ανήκω σε μία νεότερη γενιά όπου δυστυχώς δεν είχαμε την ευκαιρία να γνωρίσουμε όλα αυτά τα ιερά τέρατα της τέχνης και κατ' επέκταση τον Βάγγο. Παρ' όλα αυτά, επιδιώκω μία συνεχή έρευνα πάνω στο έργο τους, το οποίο μου έχει ασκήσει αρκετά μεγάλη επιρροή, όπως και πολλούς άλλους της γενιάς μου. Τόσο το εικαστικό μέρος, όσο και το ήπιο αλλά με πολύ πάθος παίξιμο του Βάγγου, αποτελούν ένα ιδανικό σύνολο, το οποίο καθιστά τον Βάγγο Κορφιάτη σε έναν από τους βασικότερους αλλά και πιο αξιόλογους εκπροσώπους της Πειραιώτικης Σχολής αλλά και γενικότερα του Ελληνικού Θεάτρου Σκιών.

«Ο Αθανάσιος Διάκος»

Κείμενο από παραδοσιακή παράσταση
σε συνέχειες σε όλο το αφιερωματικό έτος
Του Πάνου Καπετανίδη

Η συνέχεια και το μαρτυρικό τέλος

(Μουσική)

ΠΑΝΟΥΡΓΙΑΣ (Και άλλοι) Πο ’σαι, Διάκο; Διάκο! Διάκο, πο ’σαι;

ΔΙΑΚΟΣ Εδώ είμαι, μωρέ Πανουργιά. Εδώ είμαι. Τι φωνάζετε;

ΠΑΝΟΥΡΓΙΑΣ Αι τώρα, Διάκο. Τι κάμεις, ωρέ; Μας κύκλωσαν οι Τουρκαλάδες, ωρέ! Μας πήραν μπροσταριά. Άει στο Κράδος σπάσαν όλα τα ταμπούρια! Διάκο, Διάκο, πάμε να φύγουμε! Έφερα τ’ άλογό σου, την Αστέρω! Καβάλα να φύγουμε και πες στα παλικάρια να σκορπίσουν. Οι Τουρκαλάδες, μας κυκλώσανε, πάμε χαμένοι!

ΔΙΑΚΟΣ Σταθείτε, ωρέ. Αμέσως να τα παραδώσουμε τα όπλα έτσι! Πρέπει ρε, είπε ο Ανδρούτσος, να τον σταματήσουμε τον Τούρκο να τον καθυστερήσουμε, να προλάβουν οι άλλοι Έλληνες κάτω στην Πελοπόννησο να οχυρωθούνε.

ΠΑΝΟΥΡΓΙΑΣ Όσκε, Διάκο! Εγώ δεν κάθουμαι καθόλου! Φεύγω, ωρέ! Αν εσύ είσαι ξεροκέφαλος και θέλεις να πεθάνεις μείνε, ωρέ, να πεθάνεις.

ΔΙΑΚΟΣ Εγώ θα πω όσα παλικάρια θέλουν να μείνουν εδώ να καθυστερήσουμε στο στενό της Αλαμάνας τον Τούρκο.

ΠΑΝΟΥΡΓΙΑΣ Εγώ φεύγω (Και άλλοι) Διάκο… Φεύγουμε … Διάκο. Πάρε τ’ άλογό σου, φύγε κι εσύ! Πάμε χαμένοι!

(Φεύγουν)

ΔΙΑΚΟΣ Ε, ωρέ Τούρκε! Δε θα σ’ αφήσω να περάσεις έτσι σα να κάνεις βόλτα από το γεφύρι της Αλαμάνας! Εδώ θα παλέψουμε, θα μετρηθούμε!

(Μουσική και μετά -ταυτόχρονα- κλαγγή όπλων- ΣΚΗΝΗ ΜΑΧΗΣ)

ΔΙΑΚΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ (Φωνές, χτυπήματα και πυροβολισμοί) Απάνω τους! Πίσω! Πίσω! Απάνω τους! Δε θα περάσετε! Άπιστοι! Ζήτωωωωω!

(Μετά από κάμποση ώρα ατονούν τα χτυπήματα και οι πυροβολισμοί και μειώνεται ο ρυθμός τους)

ΔΙΑΚΟΣ Παρατάτε μωρέ;!

ΦΩΝΕΣ Όχι, Διάκο μου! Όχι άλλο!

(Φεύγουν και μένει μόνος ο Διάκος, που συνεχίζει να πολεμάει)

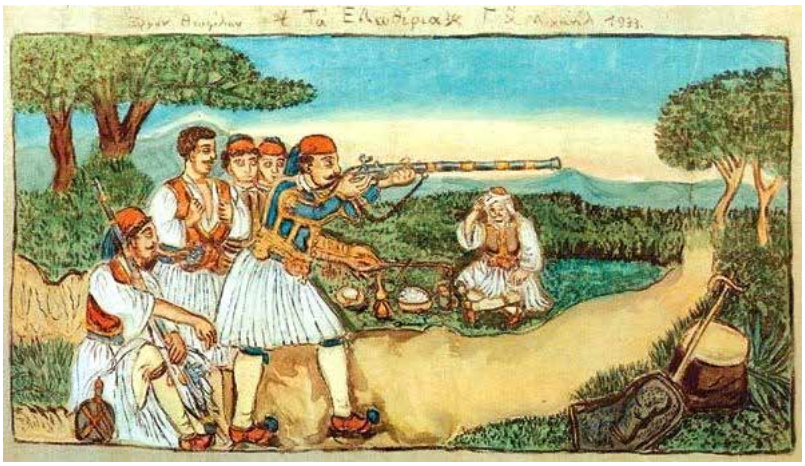

ΚΙΟΣΕ ΠΑΣΑΣ (Στον αιχμαλωτισμένο Διάκο) Σ’ έπιασα ωρέ, σ’ έπιασα, κλέφτη φοβερό Διάκο.

ΔΙΑΚΟΣ Δε μ’ έπιασες εσύ, ωρέ πασά! Άναψε η μπιστόλα μου... Κόπηκε το γιαταγάνι μου στη μέση...

ΚΙΟΣΕ ΠΑΣΑΣ Σ’ έπιασα, ωρέ!... Τώρα θα σε πάω στη Λαμία. Βασανιστήρια, γκιαούρη, σε περιμένουνε! Σύρτε το ωρέ... Σύρτε το

να το πάμε στη Λαμία! Πάρτε το!
ΔΙΑΚΟΣ Σταθείτε, ωρέ.. Σταθείτε, ωρέ άπιστοι. Σταθείτε, ωρέ άπιστοι, σας λέω, μη με τραβάτε έτσι, ωρέ. Λαβώθηκα, ωρέ, στο πόδι, ωρέ άπιστοι. Λαβώθηκα. Λαβώθηκα, ωρέ στο πόδι.
(Βγαίνουν όλοι)
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωχ, μανούλα μου. Ωχ, μανουλίτσα μου. Σταθείτε, ωρέ. Σταθείτε. Πού με πάτε; Πού με πάτε, ωρέ, σας λέω;

ΤΟΥΡΚΟΣ Πω για αιχμάλωτο, ωρέ. Σε πιάσαμε αιχμάλωτο, ωρέ, να σε πάμε στη Λαμία.
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάτσε, κυρ-αυτέ μου, να σου πω. Κάτσε να σου πω. Θα έρθω στη Λαμία να πάμε… Κάποιος σε ζητάει από πίσω, ρε εσένα. Κάποιος σε ζητάει από πίσω.
ΤΟΥΡΚΟΣ (Στρέφει) Πω, γιά πούντος;
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να τος! (Τον σπρώχνει και τον ρίχνει στο ποτάμι από το γιοφύρι) Πέσε κι εσύ μες στο ποτάμι! Ευτυχώς που σ' έριξα στο ποτάμι να την κοπανήσω, να φύγω… Ιιι, έρχονται κι άλλοι από πίσω. (Κρύβεται)

(*ΜΟΥΣΙΚΟ ΧΑΛΙ)*

(Αλλαγή σκηνής)

ΟΜΕΡ ΒΡΥΩΝΗΣ
Ωρέ, Χασάν αγά. Τι λέει αυτό το σκυλί, ωρέ; Θα προσκυνήσει το σερασκέρη Ομέρ Βρυώνη;
ΧΑΣΑΝ ΑΓΑΣ
Πω για αφέντια. Ο Αθανάσιος Διάκος λέει δεν προσκυνάει!
ΟΜΕΡ ΒΡΥΩΝΗΣ
Βασανιστήρια, ωρέ! Καυτό λάδι να ρίξετε να κάψετε το γκιαούρη!
(Βγαίνει ο ΧΑΣΑΝ ΑΓΑΣ)
ΔΙΑΚΟΣ *(Από μέσα)* Ήρθες πάλι, ωρέ Χασάν Αγά; Τι θέλεις;
ΧΑΣΑΝ ΑΓΑΣ *(Από μέσα)* Πω για σ' ωρέ. Το θα προσκυνήσεις, πω για ωρέ, το σερασκέρη Ομέρ Βρυώνη;
ΔΙΑΚΟΣ *(Από μέσα)* Όχι, ωρέ! Ο Αθανάσιος Διάκος, όσο είναι ζωντανός, τον Τούρκο τον πασά δεν τον προσκυνά! Μόνο το Χριστό και την Παναγία, ωρέ, θα προσκυνήσω εγώ, όχι τον Τούρκο!... Ρίξτε καυτό λάδι, ωρέ, στις σάρκες μου. Δε βλέπεις, ωρέ Χασάν Αγά; Δεν πονώ, δε σκούζω! Με προστατεύει η Παναγία και ο Χριστός!
ΧΑΣΑΝ ΑΓΑΣ *(Από μέσα- με έκπληξη και τρόμο)* Πω για, βάι, βάι, ωρέ! Πω για, βάι, βάι, ωρέ! Πω να πούναι τούτο, ωρέ, αυτό;! Πω για, καυτό λάδι του ρίχνουμε και δεν πονά! Πω για, να το λέω του σερασκέρη. Πω δεν πονάει, ωρέ! Πω τι ν' αυτούνο, ωρέ; *(Μπαίνει)*
ΟΜΕΡ ΒΡΥΩΝΗΣ Τι έγινε, Χασάν Αγά; Θα προσκυνήσει ο γκιαούρης;
ΧΑΣΑΝ ΑΓΑΣ Πω για εφέντια. Πω το γκιαούρη δεν προσκυνάει!
ΟΜΕΡ ΒΡΥΩΝΗΣ Γρήγορα να τον φέρετε μπροστά μου!
ΧΑΣΑΝ ΑΓΑΣ Πω για, διαταγές πω εφέντια... *(Βγαίνει)*
ΔΙΑΚΟΣ *(Από μέσα)* Στάσου, ωρέ Χασάν Αγά... Πού με δένεις με τις αλυσίδες έτσι, ωρέ; Πού με πας, ωρέ Χασάν Αγά;

ΧΑΣΑΝ ΑΓΑΣ Πω για προχώρα! Πω για το θέλει το μεγάλο αφέντη, ωρέ... (Μπαίνουν)
ΟΜΕΡ ΒΡΥΩΝΗΣ *(Μονολογεί με θλίψη, κοιτώντας το ΔΙΑΚΟ)* Σ' έπιασα, ωρέ Διάκο, σ' έπιασα… Ένα τέτοιο παλικάρι θέλω για τ' ασκέρι μου, ωρέ! *(Υψώνει τον τόνο της φωνής του)* Ένα τέτοιο γενναίο άντρα θέλω! Σκύψε το κεφάλι, ωρέ, να προσκυνήσεις τον αγά σου!
ΧΑΣΑΝ ΑΓΑΣ Σκύψε, ωρέ, την κεφαλή σου να προσκυνήσεις τον πασά!
ΔΙΑΚΟΣ Τι με κρατάτε, τύραννε, αλυσοφορτωμένο;
Κάψε με, μη με τυραγνείς, το θέλω, το προσμένω...
ΟΜΕΡ ΒΡΥΩΝΗΣ Γίνεσαι Τούρκος, Διάκο μου, την πίστη σου ν' αλλάξεις;
Να προσκυνήσεις το τζαμί, την εκκλησιά ν' αφήσεις;
ΔΙΑΚΟΣ Θάνατο θέλω Χριστιανού,
Θεό κι ελευθερία!
Ποτέ δεν εφαντάστηκα μια τέτοια ατιμία!
Εγώ Έλλην εγεννήθηκα και Έλλην θα πεθάνω!
Και δεν με μέλει κι αν ψηθώ εις την πυράν επάνω.
ΟΜΕΡ ΒΡΥΩΝΗΣ Και τα βασανιστήρια, ωρέ;
ΔΙΑΚΟΣ Ποτέ δε συλλογούμαι!
Ποτέ δε με τρομάζουνε, ούτε και τα πτοούμαι.
Αλλά εσύ… τρέμε, άπιστε, του Πλάστου την κατάρα!
ΟΜΕΡ ΒΡΥΩΝΗΣ Σου λέγω πάλι, Διάκο μου, εμείς ν' αγαπηθούμε,
τας γαίας της πατρίδος σου μαζί να μοιραστούμε.
ΔΙΑΚΟΣ Όταν μπαρούτι και φωτιά θα πιάσουνε φιλία,
τότε θα αγαπήσουμε κράτος με ανομία.
ΟΜΕΡ ΒΡΥΩΝΗΣ Πλούτη και χτήματα λοιπόν, Διάκο μου, δεν τα θέλεις;
ΔΙΑΚΟΣ Εγώ δε θέλω κτήματα! Έχω πολλά δικά μου.
Κι εξάλλου πλούτη εις εμέ είναι το όνομά μου!
ΟΜΕΡ ΒΡΥΩΝΗΣ (Έκπληκτος) Μα εξουσία και τιμή επί της γης δε θέλει;
Για πλούτη και για χτήματα, Διάκο μου, δε σε μέλει;
ΔΙΑΚΟΣ Άπιστε… Είναι άσχημη και αισχρά η εξουσία,
όποιος τα πλούτη απόκτησε με τέτοια προδοσία!
ΟΜΕΡ ΒΡΥΩΝΗΣ (Οργισμένος) Θες να σε κάψω, άπιστε, και ζωντανό ακόμη;
ΔΙΑΚΟΣ Αν ζήσω, θα σε σφάξω εγώ και θα σε ντουφεκίσω!
ΟΜΕΡ ΒΡΥΩΝΗΣ Επί πυράς ως αύριο εσένανε θα ψήσω!
ΔΙΑΚΟΣ (Ήρεμος) Οι σάρκες και το αίμα μου είν' στη διάθεσή σου
και να τις κάψεις δύνασαι, αλλά και συλλογίσου
ότι του Διάκου την ψυχή δεν θα την τυραγνήσεις!

(Ο Διάκος κάνει κίνηση εναντίον του Ομέρ)

ΟΜΕΡ ΒΡΥΩΝΗΣ (Οργισμένος και απελπισμένος) Πιάστε, ωρέ! Πιάστε, ωρέ, Χασάν Αγά!
Κράτα το, ωρέ, αυτόνανε το λιοντάρι, ωρέ... Κράτα το... Κράτα το, το γκιαούρη...
ΧΑΛΙΜΠΕΗΣ Χίλια πουγκιά σας δίνω 'γω κι ακόμα πεντακόσια,

το Διάκο να σουβλίσετε, το φοβερό τον κλέφτη,
αυτός θα σβήσει τη Τουρκιά και όλο το ντοβλέτι.
ΟΜΕΡ ΒΡΥΩΝΗΣ Στην πυρά. Στην πυρά, ωρέ Χασάν Αγά! Γρήγορα, ωρέ, το γκιαούρη.
Γρήγορα, ωρέ, στην πυρά, ωρέ... Γρήγορα!

(ΜΟΥΣΙΚΗ ΡΕΚΒΙΕΜ λυπημένη)

ΣΚΗΝΗ: Στον τόπο του μαρτυρίου του

ΔΙΑΚΟΣ *Για δες καιρό που διάλεξε ο Χάρος να με πάρει,*
τώρα που ανθίζουν τα κλαριά και βγάζει η γη χορτάρι.

ΟΜΕΡ ΒΡΥΩΝΗΣ
(Απελπισμένος) Κάφτε το, ωρέ... Κάφτε, ωρέ, το γκιαούρη... Κάφτε το.

(Ανάβει φωτιά -ΜΟΥΣΙΚΗ- Μαύρη είν' η νύχτα στα βουνά)

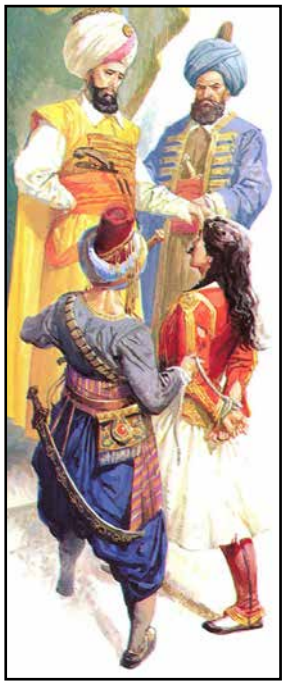

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΑΝΔΡΑΣ: *Ω, ήρωα αθάνατε, μεγάλε πατριώτα,*
που έπεσες εις τη φωτιά για της πατρίδος μας τα φώτα.
Να η πατρίς που σε τιμά και λούλουδα σου φέρνει,
η μνήμη σου αιώνια, ω Διάκο μου, θα μένει.
Πολέμησες σαν ήρωας με σθένος και ανδρεία
για της πατρίδος την τιμή και την ελευθερία.
Δέξου τον στέφανον αυτόν που η πατρίς σου δίνει,
το όνομά σου, Διάκο μου, ιστορικό θα μείνει.
Η στάχτη σου θα σκορπιστεί κι ήρωας θα γεννήσει
το σουβλισμό σου, Διάκο μου, για να τον εκδικήσει.
Ζήτω η Ελλάς!
(ΜΟΥΣΙΚΗ)
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να ήρωας, να παλικάρι. Να καρδιά πατριωτική,

γεμάτη αίμα αγνό, ελληνικό, που πάντα τις ελπίδες τις είχε στο Θεό. Εδώ, αγαπητοί μας φίλοι, έλαβε τέλος η παράστασή μας. Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ. Γεια σας και χαρά σας.

ΤΕΛΟΣ

ε) «Ο Καπετάν Χρόνης» και «Ο Αητός του Ολύμπου»

Τα ηρωικά έργα «Ο Καπετάν Γκρης» και «Ο Χριστιανομάχος» αποτέλεσαν τις κύριες μήτρες, μέσα από τις οποίες πλάστηκε το ηρωικό δραματολόγιο της τέχνης του νεοελληνικού Θεάτρου Σκιών: Ο απόλυτα καλός (πάντοτε με τη μανιχαϊστική έννοια) Έλληνας εκπρόσωπος της κλεφτουριάς (έτσι όπως είχε αποτυπωθεί στον Καπετάν Γκρη) και ο απόλυτα κακός, επίσης με τη μανιχαϊστική έννοια, Τούρκος εκπρόσωπος της οθωμανικής αυτοκρατορίας, έτσι όπως είχε αποτυπωθεί στο Χριστιανομάχο.

Το ηρωικό έργο του νεοελληνικού Θεάτρου Σκιών «Ο Καπετάν Χρόνης και ο Αλή Τσεκούρας» αποτελεί μία σύνθεση (μέσα στο ίδιο έργο) αυτών των δύο τύπων: Ο Καπετάν Χρόνης και ο Αλή Τσεκούρας, δύο αντίθετοι θεατρικοί τύποι (ο απόλυτα καλός και ο απόλυτα κακός αντίστοιχα), έζησαν και έδρασαν στην προεπαναστατική δυτική Πελοπόννησο, εμπνέοντας (μετά από την Επανάσταση του 1821) τη διάπλαση στο Θέατρο Σκιών ηρώων, όπως ήταν ο Καπετάν Γκρης και ο Χριστιανομάχος.

Με άλλα λόγια, μέσα στα πλαίσια μιας χρονικής αλυσίδας, υπαρκτά πρόσωπα ενέπνευσαν θεατρικούς τύπους και εκ των υστέρων αποτυπώθηκαν και τα ίδια και με τα ονόματά τους στο πανί ως συγκεκριμένοι ήρωες: α) Ο Καπετάν Χρόνης, υπαρκτό ιστορικό πρόσωπο της προεπαναστατικής ορεινής δυτικής Πελοποννήσου, αλλά και προέκταση ενός θεατρικού τύπου, έτσι όπως τον γνωρίσαμε στο Θέατρο Σκιών με τον «Καπετάν Γκρη». β) Ο Αλή Τσεκούρας, ένα εξίσου υπαρκτό ιστορικό πρό-

σωπο της προεπαναστατικής ορεινής δυτικής Πελοποννήσου και η προέκταση ενός θεατρικού τύπου, έτσι όπως τον γνωρίσαμε στο Θέατρο Σκιών ως «Χριστιανομάχο».

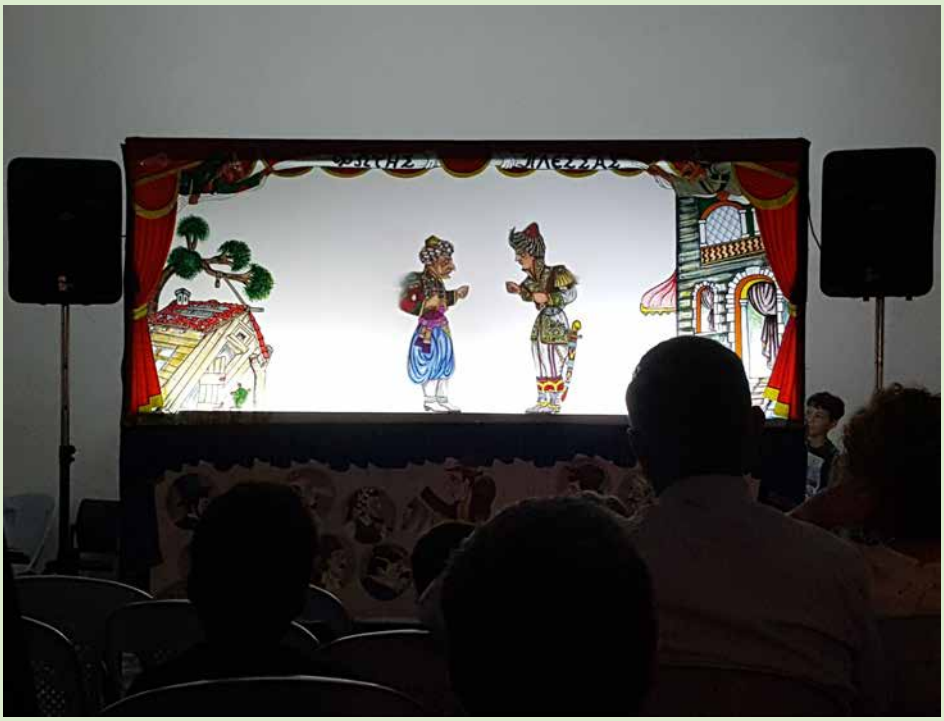

Η υπόθεση του έργου πηγάζει από το δημοτικό τραγούδι, αποκτά διαστάσεις αρχαίας τραγωδίας και απαιτεί υψηλό υποκριτικό ταλέντο: «-Πώς τα ‘χεις, Χρόνη μ’, τα παιδιά, τι κάνουν τα παιδιά σου; -Σε προσκυνούν, μπουλούκμπαση, και σου φιλούν τα χέρια, δώδεκα μέρες έλειπα, τι κάνουνε δεν ξέρω. -Γι’ άπλωσε, Χρόνη, στον τορβά, για λύσε το δισάκι, θα βρεις δυο μήλα κόκκινα, δυο πατρινά λεμόνια. Πάει κι ο Χρόνης και κοιτά μες τον τορβά και βλέπει, βλέπει το πρώτο του παιδί, το πρώτο παλικάρι, τηρά κι άλλη μια φορά, τ’ άλλο παιδί του βλέπει. Πέφτει στραβός με το σπαθί στο τούρκικο τ’ ασκέρι, βαρεί δεξιά, βαρεί ζερβά, βαρεί μπροστά και πίσω, κόβει Αρβανίτες δώδεκα και δυο μπουλουκμπασήδες».

Ο απόλυτα καλός και ο απόλυτα κακός ήρωας των ηρωικών παραστάσεων του νεοελληνικού Θεάτρου Σκιών εντοπίζονται, κατά προέκταση και αντιστοιχία, σε πολλά ακόμα ηρωικά έργα του νεοελληνικού Θεάτρου Σκιών και με πολύ αξιόλογες παραλλαγές, όπως π.χ. με το ηρωικό έργο: «Ο Αητός του Ολύμπου», που επιβλήθηκε ως παράσταση από τον καραγκιοζοπαίχτη Ντίνο Θεοδωρόπουλο στην Πάτρα κατά την εποχή του Μεσοπολέμου. Στο έργο αυτό, ανάμεσα στον απόλυτα καλό ήρωα (ως την προέκταση του Καπετάν Γκρη) και τον απόλυτα κακό ήρωα (ως την προέκταση του Χριστιανομάχου) μεσολαβεί η φιγούρα ενός ιδιότυπου πρωταγωνιστή: Πρόκειται για τον «Καταραμένο Πατριό» (εναλλακτικός τίτλος του έργου), ο οποίος επιδιώκει, ως ένας ευρηματικός πρωταγωνιστικός τύπος προδότη, να οδηγήσει τη θετή του κόρη στο χαρέμι του Πασά και εν αγνοία του αδελφού της, που είναι κλέφτης στο βουνό.

ΜΝΗΜΗ
ΛΑΜΠΡΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑ

(1913-28 Ιουνίου 1985)

του Θωμά Αθ. Αγραφιώτη

Ο κινηματογραφικός Λάμπρος Κωνσταντάρας είναι ένα πολύ μεγάλο και σημαντικό κεφάλαιο της Ιστορίας του Ελληνικού Κινηματογράφου, το οποίο φυσικά δεν εξαντλείται (και δεν μπορεί να εξαντληθεί) στο παρόν σημείωμα. Ορμώμενος από το γαλλικό κινηματογράφο, στον οποίο συμμετείχε κατά την περίοδο του Μεσοπολέμου, εμφανίζεται στον ελληνικό κινηματογράφο με την εκκίνηση σχεδόν του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, σε παλιές, χαμένες ή και ξεχασμένες σήμερα ταινίες (κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1940), για να συνεχίσει στη δεκαετία του 1950 με κάπως χαμηλή ταχύτητα και χωρίς να έχει κερδίσει ακόμα τους πρωταγωνιστικούς ρόλους, τους οποίους και άξιζε. Με την πάροδο του χρόνου, ωστόσο, η μεγάλη του επιτυχία ως πατέρας της Αλίκης Βουγιουκλάκη (κυρίως με την "Αλίκη στο Ναυτικό") και της Καρέζη, τον καθιστά ακόμα πιο αγαπητό στο ελληνικό κοινό, μολονότι οι μεγάλες του ερμηνείες έμειναν κάπως στην αφάνεια, όπως π.χ. οι ρόλοι του στη "Δούκισσα της Πλακεντίας" ή κυρίως στο σπουδαίο φιλμ "Είμαι αθώος" για την υπόθεση Ντρέυφους. Κάπως έτσι, ο Λάμπρος Κωνσταντάρας αρχίζει να ανεβάζει κινηματογραφικούς ρυθμούς στη δεκαετία του 1960, κερδίζοντας (από τα μέσα της δεκαετίας και εξής) τους πρωταγωνιστικούς ρόλους, τους οποίους άξιζε, και επιβάλλοντας τον τύπο του "πενηντάρη", ο οποίος θέλει να ξαναζήσει την εφηβεία του ή να ζήσει όλα όσα δεν είχε προλάβει να ζήσει μέχρι τότε. Ο Κωνσταντάρας, όμως, δεν επέβαλε μόνο τον τύπο του ώριμου αλλά και τρελού "πενηντάρη". Ταυτόχρονα, άρχισε να ωριμάζει και ως προς τις ερμηνείες του, καθώς όσο μεγάλωνε ηλικιακά, άλλο τόσο καλύτερος γινόταν και ως προς την υποκριτική του (τη στιγμή που συνήθως οι ηθοποιοί μεγαλώνοντας, αρχίζουν να πέφτουν κάπως υποκριτικά λόγω ηλικίας). Ο Κωνσταντάρας μάλιστα (και σύμφωνα με μαρτυρίες του Κώστα Καραγιάννη σε τηλεοπτική εκπομπή) ήταν πολύ δημοφιλής και στις παιδικές τότε ηλικίες (ως προς την ηλικία των θεατών), ενώ ορισμένες από τις κωμωδίες του (αν και επαναλαμβανόμενες θεματικά) παραμένουν ακόμα και σήμερα φρέσκιες και κλασικές συνάμα (π.χ. "Κάτι κουρασμένα παλικάρια", "Η βίλα των Οργίων", η κορυφαία του ίσως ταινία "Υπάρχει και φιλότιμο", ο "Καπετάν Φάντης Μπαστούνι", "Ο τρελοπενηντάρης", ο βραβευμένος "Μπλοφατζής", με τον οποίο μάλιστα ο Γιώργος Λαζαρίδης "ξεχρέωσε" τη μη συμμετοχή του Κωνσταντάρα στο έργο "Η Χιονάτη και τα επτά γεροντοπαλίκαρα" κτλ.). Η ανωτέρω πορεία του Κωνσταντάρα, πάντως, παράλληλα με τα θεατρικά "Σαράντα χρόνια πάνω στη σκηνή, σαράντα χρόνια, μια ολόκληρη ζωή!", συμπορεύτηκε και με την επιτυχημένη τηλεοπτική του παρουσία στην ΕΡΤ και στο σήριαλ "Εκείνες κι εγώ", για να κλείσει μια τόσο πλούσια καριέρα με τον κινηματογραφικό "Λαμπρούκο Μπαλαντέρ", ο οποίος μάλιστα γυρίστηκε με τον Κωνσταντάρα να πρωταγωνιστεί, αναρρώνοντας από σοβαρό εγκεφαλικό επεισόδιο και πετυχαίνοντας έτσι έναν αξέχαστο και τεράστιο ερμηνευτικό άθλο!

200 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΕΛΛΑΔΑ 1821

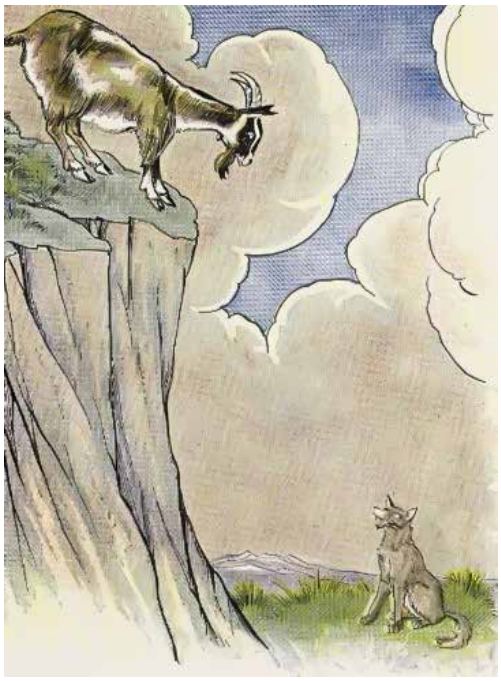

«Οὐ σύ με λοιδορεῖς, ἀλλ' ὁ τόπος».

Η δικαίωση του μπαταξή Δήμου

Μια ακόμη περιπέτεια έφτασε στο τέλος. Δυστυχώς όχι με την πανηγυρική δικαίωση του αδικημένου (μήπως είναι και η πρώτη φορά) αλλά (έστω) μερικώς δικαιωμένου.

Μια περιπέτεια που ξεκίνησε τον Ιούλιο του 2013, με προφορική συμφωνία που έγινε μεταξύ της εταιρείας "Θέατρο των σκιών" και του Ν.Π.Ι.Δ. με την επωνυμία "ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΚΟΙΝΟΦΕΛΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΥΜΗΣ ΑΛΙΒΕΡΙΟΥ" και με διακριτικό τίτλο "ΔΗ.Κ.Ε.ΠΕ.ΠΟ.Κ.Α.", συμφωνήθηκε να δοθούν έξι (6) παραστάσεις Θεάτρου Σκιών (Καραγκιόζη), με τον Καραγκιοζοπαίχτη Πάνο Καπετανίδη, σε διάφορες περιοχές του Δήμου Κύμης-Αλιβερίου, έναντι συνολικού τιμήματος 1.728,90 € (συμπεριλαμβανομένου τότε ΦΠΑ 13%).

Οι παραστάσεις αυτές πραγματοποιήθηκαν κανονικά στις συμφωνηθείσες ημερομηνίες και περιοχές, εκδόθηκαν από την εταιρεία μας 6 τιμολόγια και προωθήθηκαν προς πληρωμή, η οποία έπρεπε να γίνει εντός του μηνός Αυγούστου 2013. Η εξόφληση των τιμολογίων αυτών όμως ουδέποτε έγινε και έτσι η εταιρεία «Θέατρο των σκιών» αναγκάσθηκε να ασκήσει αγωγή κατά της "ΔΗ.Κ.Ε.ΠΕ.ΠΟ.Κ.Α.", η οποία εκδικάσθηκε στο Ειρηνοδικείου Ταμυνέων στις 16-6-2015 και εκδόθηκε η με αριθμό 111/2015 απόφασή του (Διαδικασία Μικροδιαφορών), με την οποία η "ΔΗ.Κ.Ε.ΠΕ.ΠΟ.Κ.Α." υποχρεώθηκε να καταβάλει στην εταιρεία «Θέατρο των σκιών» το ποσό των 1.728,90 €, έντοκα από την επίδοση της αγωγής μας και τη δικαστική δαπάνη ποσού 130 € (ούτε τη βενζίνη να πάει κανείς και να γυρίσει 2 φορές στο Αλιβέρι).

Στη συνέχεια και συγκεκριμένα στις 24-12-2015, κοινοποιήθηκε απόγραφο της δικαστικής απόφασης προς τη "ΔΗ.Κ.Ε.ΠΕ.ΠΟ.Κ.Α.", με το οποίο ζητήθηκε από την εταιρεία «Θέατρο των σκιών» να της καταβληθεί το οφειλόμενο ποσόν, το οποίο, μέχρι εκείνη τη στιγμή, είχε ανέλθει σε 2.214,50 €. Και από το σημείο αυτό, άρχισε μια νέα περιπέτειά μας, η οποία συνεχίζεται μέχρι τις 19 Μάη 2021.

Και όμως είναι αλήθεια χρόνια μετά την κοινοποίηση του απογράφου, με διάφορες δικαιολογίες και με προφάσεις της "Δημοτικής επιχείρησης" και στη συνέχεια του Δήμου Κύμης-Αλιβερίου, που αρνούνταν να εκτελέσουν (άκουσον-άκουσον) τη δικαστική απόφαση και να εξοφλήσουν έναν εργαζόμενο καραγκιοζοπαίχτη. Χωρίς ντροπή, Δήμαρχος και Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Κύμης-Αλιβερίου, αφού διέλυσαν και τη "Δημοτική επιχείρηση» να απαιτήσουν να παραιτηθεί ο καλλιτέχνης από τους τόκους ύψους σχεδόν 900 €, για να τελειώσει πια η ταλαιπωρία, με τις ευλογίες των νόμων και του ίδιου του κράτους οχτώ χρόνια μετά.

Έτσι, από το συνολικό ποσό (κεφαλαίου, δικαστικών εξόδων και τόκων ύψους 2.945,59 €) να φτάσει στον καλλιτέχνη το ποσό των 1.496,21 €, αφού αφαιρέθηκαν αναγκαστικά οι ι τόκοι των 900 €, οι ρυθμισμένες και εξυπηρετούμενες δόσεις 2019 ενώ παρακρατήθηκε και φόρος 8%, που είχε πληρωθεί από το έτος 2013.

Άρα καλά έλεγε ο Αίσωπος στο μύθο του που, όταν ένα κατσικάκι σκαρφαλωμένο πάνω σε μία στέγη κορόιδευε, τότε ο λύκος σκέφτηκε: «Αν ήσουν κάτω στο έδαφος, θα σου έδειχνα», αλλά δεν είπε αυτό, μόνο είπε: «Νομίζεις ότι με κοροϊδεύεις;

Όχι! Δεν με κοροϊδεύεις εσύ. Η θέση που βρίσκεσαι, με κοροϊδεύει».

Και στα αρχαία: «Ἴω οὗτος, οὐ σύ με λοιδορεῖς, ἀλλ’ ὁ τόπος».

Πάνος Καπετανίδης

ΞΑΝΑΝΟΙΞΑΝ ΤΑ ΜΟΥΣΕΙΑ
Από 14 Μάη 2021

◆ΜΟΥΣΕΙΟ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ
"Ευγένιος Σπαθάρης"
(Διεύθυνση: Βορείου Ηπείρου 27, Μαρούσι)

ଔ ଔ ଔ

https://www.facebook.com/100008759253614/videos/2595296104105673

◆Μουσείο "Χαρίδημος"
(Διεύθυνση: Ηρακλειδών 66 & Θεσσαλονίκης, Θησείο) περιμένουν τους φίλους του Καραγκιόζη να τους ταξιδέψουν στον κόσμο των σκιών.

https://www.archaiologia.gr/blog/photo/75445-2/

Νέο Μουσείο - Μουσείο Νεότερου Ελληνικού Πολιτισμού
http://www.mnep.gr/gr/to-mouseio/to-neo-mouseio/

Το Θέατρο Σκιών άνοιξε
μαζί με τους κινηματογράφους
21 Μάη 2021

και με πληρότητα 75% (αντί 50% των θεάτρων)

Το Υπουργείο Πολιτισμού & Αθλητισμού, μέσω του γραφείου της γενικής γραμματέως σύγχρονου πολιτισμού, εξέδωσε επείγουσα εγκύκλιο **(ΥΠΠΟΑ 14/05/2021 Α. Π.: 219033).**

Στις «οδηγίες ασφαλούς λειτουργιάς θερινών κινηματογράφων» της εγκυκλίου αναφέρεται μεταξύ άλλων:

• Ο χώρος θα πρέπει να είναι διαμορφωμένος έτσι ώστε να υποδέχονται μόνο καθήμενους και όχι όρθιους θεατές και θα πρέπει να λαμβάνεται μέριμνα σε όλη την διάρκεια της προβολής, ώστε οι θεατές να παραμένουν στις θέσεις τους.

• Η πληρότητα θα πρέπει να μην υπερβαίνει το εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%).

• Σημειώνεται ότι Θέατρα Σκιών, εφόσον λειτουργούν εντός θερινών κινηματογράφων ή εντός θερινών μόνιμων σκηνών που προσομοιάζουν με θερινούς κινηματογράφους, επιτρέπονται υπό την επιπλέον προϋπόθεση ότι κατά τη διάρκεια της παράστασης απασχολούνται μέχρι δύο άτομα πίσω από την οθόνη, τηρώντας απόσταση 1,5 μέτρου μεταξύ τους.

Αναλυτικότερα η εγκύκλιος:
https://www.culture.gov.gr/DocLib/GrGGSP_odigies_therinoi_140521.pdf

25) Έγινα Μοντέρνος

ΧΑΤΖ: Απάντησε αμέσως να τελειώνουμε!
ΚΑΡ: Τι να απαντήσω;
ΧΑΤΖ: Αρνείσαι;
ΚΑΡ: Μπε!
ΧΑΤΖ: Ορίστε;
ΚΑΡ: Σου απάντησα!
ΧΑΤΖ: Μα εσύ βέλαξες.

ΚΑΡ: Μα αφού αυτό με ρώτησες!
ΧΑΤΖ: Και σε ξαναρωτάω: Αρνείσαι;
ΚΑΡ: Ναι! Αρνί 'μαι! Μπε!
ΧΑΤΖ: Σταμάτα τις τσιριτσάντζουλες και απάντησε! Είσαι αρνητής;
ΚΑΡ: Να αρνηθώ ποιο πράγμα;
ΧΑΤΖ: Το εμβόλιο!
ΚΑΡ: Όχι βέβαια! Φέρε και το εμβόλιο, φέρε και τις φραντζόλες.
ΧΑΤΖ: Ποιες φραντζόλες;
ΚΑΡ: Αυτές τις μακρουλές, όπως τις είπες πριν.
ΧΑΤΖ: Εννοώ άσε τις λοβιτούρες και έλα να κάνεις το εμβόλιο.

ΚΑΡ: Ποιο εμβόλιο θα κάνω από όλα;
ΧΑΤΖ: Μπα; Έχεις και προτιμήσεις;
ΚΑΡ: Ναι. Πειράζει να διαλέξω;
ΧΑΤΖ: Ναι, πειράζει! Θα κάνεις όποιο περισσέψει!
ΚΑΡ: Αρνούμαι…
ΧΑΤΖ: Πώς; Τι είπες; Είσαι αρνητής; Ακούστε τον! Είναι αρνητής!
ΚΑΡ: Κάτσε, ρε γρουσούζη! Δεν πρόλαβα να ολοκληρώσω!
ΧΑΤΖ: Είπες ότι αρνείσαι. Το εμβόλιο προφανώς.
ΚΑΡ: Όχι! Έλεγα ότι αρνούμαι να μην κάνω αυτό που θα μου δώσεις.
ΧΑΤΖ: Εύγε! Συνεπώς, νομίζω ότι τώρα αρχίζουμε να συνεννοούμαστε.
ΚΑΡ: Άντε! Γρήγορα! Μια ψυχή που είναι να βγει, ας βγει!

ΧΑΤΖ: Πάλι υπονοείς θεωρίες συνωμοσίας, ε; Α! Δεν έχω Πφάιζερ!
ΚΑΡ: Δεν πίνω μπύρες! Κάνε γρήγορα να τελειώνουμε!
ΧΑΤΖ: Έχω μόνο ένα! Μα τι κάνεις εκεί; Μην το παίρνεις! Όχι! Αμάν!
ΚΑΡ: Τι αμάν, ρε γρουσούζη; Το έκανα μόνος μου και έγινα Μοντέρνος!
ΧΑΤΖ: Πω! Πω!
ΚΑΡ: Ναι, εκεί πάνω που λες! Εκεί το έκανα!
ΧΑΤΖ: Βρε, στον ποπό του πήγε και το έκανε ο αθεόφοβος!!!

Το πάρτι του Καραγκιόζη

© Πιπίνα Δ. Έλλη

Χαρακτήρες: Καραγκιόζης, Αγλαΐα, Κολλητήρι, Χατζηαβάτης, Μπάρμπα-Γιώργος
Φιγούρες: Τάκης Παλαιοθόδωρος

ΚΟΛΛΗΤΗΡΙ: Τι γιορτάζουμε, πατέλα μου;
ΑΓΛΑΪΑ: Πάψε να ενοχλείς τον πατέρα σου, Κολλητήρι! Δεν βλέπεις πως συζητά με τους φίλους του;
ΚΟΛΛΗΤΗΡΙ: Εγώ τον βλέπω που μιλάει με τον Μπάρμπα-Γιώργο και τον Χατζηαβάτη!
ΑΓΛΑΪΑ: Ναι... Αυτό λέω κι εγώ... Μιλά με τους φίλους του...
ΚΟΛΛΗΤΗΡΙ: Δεν ήξερα ότι είναι φίλοι του πατέλα μου! Νόμιζα πως ήταν άνθρωποι που γνώριζε... Γιατί οι φίλοι είναι σαν αδέλφια...
ΑΓΛΑΪΑ: Ναι... Κάτι θέλεις να πεις, αλλά... Εντάξει... Ας τους αποκαλέσουμε όπως εσύ λες... Γνωστούς του πατέρα σου!
ΚΟΛΛΗΤΗΡΙ: Και τώρα μπορώ να μιλήσω στον πατέρα μου;
ΑΓΛΑΪΑ: Έλα εδώ μαζί μου... Μην πας εκεί που δεν σε σπέρνουν... Θα πας στο γνωστό μας φούρνο και θα αγοράσεις μια άσπρη κουλούρα...
ΚΟΛΛΗΤΗΡΙ: Εγώ θέλω ν' ακούω τις λένε οι άντρες...
ΑΓΛΑΪΑ: Όταν επιστρέψεις από το φούρνο!

(Το Κολλητήρι φεύγει)

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Αγλαΐα, φέρε μας τα τσίπουρα! Και μην ξεχάσεις τον μεζέ!
ΑΓΛΑΪΑ: Αμέσως!
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Μπράβο, Καραγκιόζη... Έχεις καλή γυναίκα...
ΜΠΑΡΜΠΑ-ΓΙΩΡΓΟΣ: Μόνο; Η Αγλαΐα είναι οικονόμα, νοικοκυρά και κυρία σε όλα της!
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Μπάρμπα-Γιώργο, θείε μου... Με το συμπάθιο... Αλλά αυτό με το «κυρία σε όλα της» τι ακριβώς εννοείς;
ΜΠΑΡΜΠΑ-ΓΙΩΡΓΟΣ: Εννοώ ότι είναι μία αξιοπρεπής σε όλα της, κυρία και σύζυγος!
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Είπα κι εγώ από πού την ξέρεις τόσο καλά!
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: (Χαμογελά πονηρά) Δεν σε ήξερα για ζηλιάρη Καραγκιόζη!
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ε! Όχι και Ζηλιάρης! Η Αγλαΐα είναι Αγία! Αλλά έχουμε και παιδιά εδώθε και κάπως δεν θέλουμε να μας πούνε μουρντάρηδες!
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Από πού βγήκε αυτό τελικά!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Από τις βιτρίνες! Δεν βλέπεις τι γίνεται με τα ψεύτικα μοντέλα... Οι γέροντες ξερογλείφονται, ως να είναι αληθινές... Ύστερα βλέπουν μια όποια Αγλαΐα και λένε αυτά τα ανόητα!

ΜΠΑΡΜΠΑ-ΓΙΩΡΓΟΣ: Είπα μόνο ότι είναι αξιοπρεπής σε όλα της! Αυτό είναι τιμητικό για σένα πρώτα και μετά την καλή μας την Αγλαΐα, τη σύζυγο του ανιψιού μου! Πού βλέπεις το ατόπημα!
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Μην ασχολείσαι με τον Καραγκιόζη... Δεν ξέρει τι λέει! Εσύ είσαι κύριος, Μπάρμπα-Γιώργο μου, και μπράβο σου... Εφτούνος είναι πονηρούλης... Του ήρθε ξαφνικά η διάθεση για καυγά... Σαν το γνωστό μας τον παλιό Χότζα, που έκανε όλες τις πονηριές του κόσμου, για να πετύχει τους σκοπούς του!
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Τι εννοείς, Χατζατζάρη: Μίλα ντόμπρα!
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Να... Σκέφτομαι ότι ήλθαμε εδώ ως προσκεκλημένοι σου για φαΐ και για ποτί και ξάφνου εσύ, ο οικοδεσπότης, μας ανακατεύεις... Τι σόι φιλοξενία είναι ετούτη!
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: (Γελώντας πονηρά) Όχι, βρε Χατζατζάρη, άτιμε! Πλάκα κάνω... Θέλω να δω αντιδράσεις!
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Δεν είσαι σωστός ως οικοδεσπότης! Δεν είμαστε όλοι σκληροτράχηλοι σαν την αφεντιά σου! Έχουμε τις ευαισθησίες μας!
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: (Αγκαλιάζει τους δύο φιλοξενούμενούς του) Φιλαράκια είμαστε και θα είμαστε! Αγλαΐα φέρε μας το στιφάδο...
ΑΓΛΑΪΑ: Έλα εδώ εσύ και ετοίμασε το τραπέζι... Πιάτα... Ποτήρια... Πιρούνια... Μαχαίρια... Πετσέτες!
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ερχόμαστε! Άιντε φίλοι μου... Δώστε μου ένα χέρι να βάλουμε τα χρειαζούμενα στο τραπέζι!

(Σε λίγα λεπτά το τραπέζι είναι γεμάτο από τα απαραίτητα)

ΑΓΛΑΪΑ: (φωνάζει) Και το κρασί καλέ!

(Τρέχει πάλι ο Καραγκιόζης... Στο μεταξύ, καταφθάνει το Κολλητήρι με τη ζεστή κουλούρα και την ακουμπά στο μεγάλο τραπέζι, ενώ η Αγλαΐα φέρνει το μοσχομύριστο στιφάδο... Ακολουθεί μεγάλη πιατέλα με σαλάτα, τυριά, ελιές)

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Μπράβο, Καραγκιόζη! Είσαι καλός οικοδεσπότης και φίλος!
ΜΠΑΡΜΠΑ-ΓΙΩΡΓΟΣ: Είδες τι γίνεται; Μας έβγαλε ψεύτες ο Καραγκιόζης και αισθάνομαι πολύ υπερήφανος για ετούτη την απροσδόκητη φιλοξενία! Το πλούσιο τραπέζι! Αλλά ακόμη δεν μάθαμε τι γιορτάζουμε, Καραγκιόζη!
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: (Γελάει και λέει σαν να μιλά σε παιδιά) Φάτε, παιδιά μου, φάτε! Τώρα έχετε την ευκαιρία να

χορτάσετε! Σας κάλεσα σήμερα εδώ, για να γιορτάσουμε την ύπαρξή μας...
ΚΟΛΛΗΤΗΡΙ: Ρε πατέλα... Λείπουν κάποιοι από «εμάς», που είναι εξίσου σπουδαίοι και απαραίτητοι συνεργάτες «μας», όπως λες!
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ναι... Το ξέρω για... Αλλά φοβήθηκα μην δεν φτάσουν αυτά που κατάφερα να βρω και να σας τα παρουσιάσω!
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ, ΜΠΑΡΜΠΑ-ΓΙΩΡΓΟΣ: Μπράβο... Μπράβο... Στον καλό μας φίλο... Στον Καραγκιόζη μας...
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: (Με ύφος) Μπορεί να μην έχουμε ζαμπόν και τυριά ακριβά, τούρτες πολυτελείς και ποικιλία κρασιών, όμως έχουμε κάτι ξεχωριστό, τη συνεργασία μας και τη μεταξύ μας φιλία... Οπωσδήποτε, μια άλλη φορά θα καλέσω τους άλλους συνεργάτες μας...

(Όλοι χειροκροτούνε και όλοι ετοιμάζονται)

Τέλος

200 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΕΛΛΑΔΑ 1821

Ο Καραγκιόζης στις «ψηφιακές» γειτονιές:

Άυλη πολιτιστική κληρονομιά και Καραγκιόζης

https://www.arsakeio.gr/gr/patra/patra-elementary/ta-nea-mas/events-activities/43235-ayli-politistiki-klironomia-kai-karagkiozis?fbclid=IwAR3ry4ALH7fy1UEM_QLf-pzq5MtiW_uw6ZOa-W89aKlqQ1K-VF88h_snetbE

Πατραϊκός

Ο Καραγκιόζης στην Εκπαίδευση

Ο καραγκιοζοπαίχτης μίλησε στα παιδιά για τη μακρόχρονη ιστορία του Θεάτρου Σκιών και του Καραγκιόζη και παρουσίασε με πολύ παραστατικό τρόπο τις φιγούρες, ενθουσιάζοντας τους μικρούς μαθητές. Ακολούθησε συζήτηση με τα παιδιά, τα οποία ενθουσιασμένα παρουσίασαν και αυτά με τη σειρά τους τις δικές τους φιγούρες.

Πατρίκιος

“MIM… KING OF SWORDS”: 9 of Swords

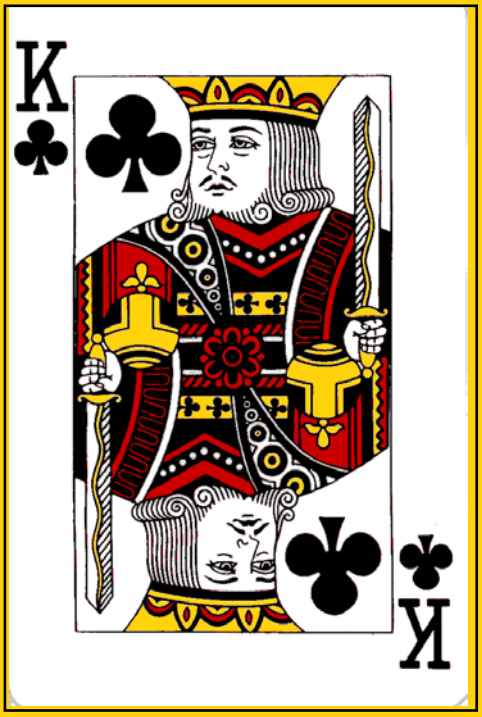

Τα έβλεπες όλα αυτά, φωτογραφίες, κουτσούνια και λοιπά, για να νερώσουν αυτόματα οι οφθαλμοί σου, νερώνοντας έτσι ακόμα και τον οίνο σου, κάνοντάς τον κεκραμένο, που ναι μεν δεν σου άρεσε, αλλά το νερό αυτό έβγαινε από την ψυχή σου και γινόταν έτσι διαφορετικό, είχε γεύση, έστω και πικρή. Πιο πολύ, όμως, έκλαιγες, όταν άκουγες τους κανταδόρους, που από την οδό Μαιζώνος, ανέβαιναν στην Άνω Πόλη και οι καντάδες τους σου θύμιζαν τον Πίπη, τον Λουκά, τον Γεράσιμο και πιο πολύ από όλους τον Διονύσιο, που σε στοίχειωνε σαν μορφή και σαν περιεχόμενο. Γιατί όμως να σε στοιχειώνουν οι τύψεις για ένα δικό σου, ολόδικό σου, δημιούργημα; Γιατί το είχες κλέψει; Μα στην τέχνη ποτέ δεν υπήρχε και δεν θα υπάρξει, εκ του μηδενός, παρθενογένεση. Ο ένας «κλέβει» από τον άλλο. Δημιουργεί περισσότερο επιβάλλοντας μια ιδέα ως νέα σύνθεση. Όμως, ούτε αυτό δεν σε καλύπτει, νιώθεις τύψεις που σου πήρανε, αλλά και που πήρες. Όλοι οι άνθρωποι, εξάλλου, παίρνονται και παίρνουν. Κάποιοι νιώθουν καλά με αυτό, ίσως νιώθουν αδικημένοι κιόλας. Εσύ όμως δεν ένιωθες έτσι. Το ένατό σου χαρτί είναι το: 9 σπαθί.

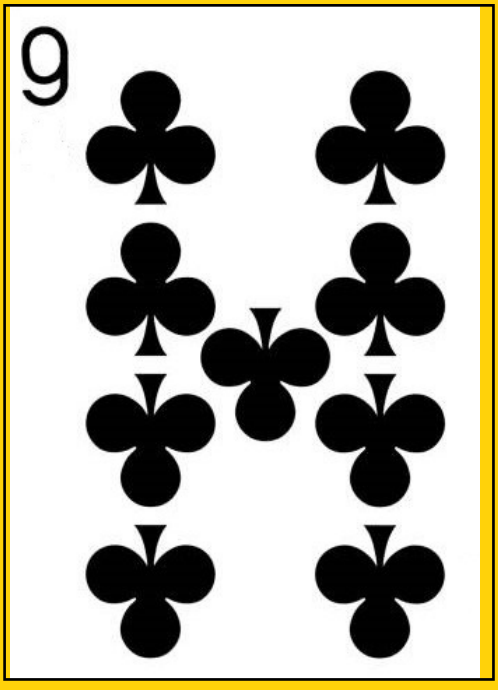

Νιώθεις τύψεις από την εξέλιξη των πραγμάτων. Σου απέδωσαν και τον Βλάχο του Γιάννη, ούτε αυτό ίσχυε, σου απέδωσαν πολλά ακόμα, παράγκα και σεράι, το παιδί, η γενεαλογία τους εξελίχθηκε υπέρ σου. Να και κάτι καλό, λοιπόν. Αλλά εσύ νιώθεις ενοχές. Ειδικά για τον Φράγκο, εξαιτίας του οποίου μάλιστα λίγο έλειψε να πυροβοληθείς και μάλιστα εν καιρώ ειρήνης στον κάμπο της Ηλείας, τον οποίο διέσχιζες πολύ συχνά με τον τότε νεότευκτο «τρικουπικό» σιδηρόδρομο, φτάνοντας μέχρι και την Καλαμάτα, εκεί όπου είχες δει το φως του

ήλιου κρυφά ως νόθος γιος μιας γυναίκας που σε πόνεσε διπλά, σε λυπήθηκε, μα και σε τραυμάτισε. Και μήπως δεν νιώθεις τελικά τύψεις για τη γενεαλογία των σκιών που σου απέδωσε τα πάντα, ως προφορική παράδοση, χωρίς να ισχύει αυτό στο εκατό τοις εκατό; Θεωρήθηκες και ήσουν ο γενάρχης, οπότε «από Διός άρξασθαι», όπως έλεγαν και οι αρχαίοι, είχες το χάρισμα για αυτό.

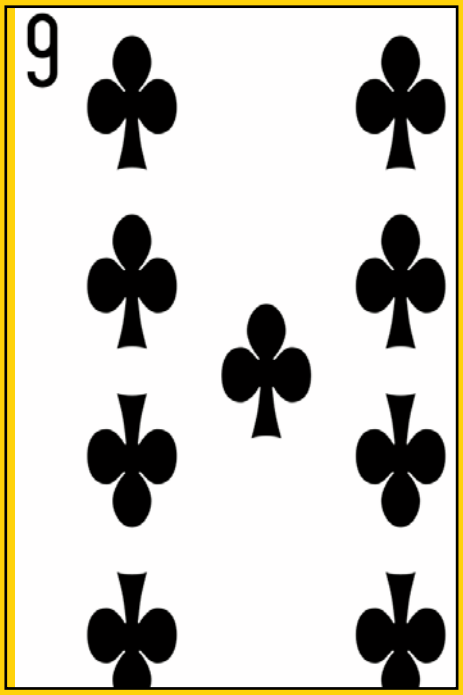

Όμως ήταν και άλλοι, εξίσου σημαντικοί, ίσως και σημαντικότεροι και νιώθεις τύψεις που έκλεψες τη δόξα όλων για διάφορους λόγους. Οι τύψεις και οι ενοχές αυτές μέσα στον κυκεώνα της γενικής καλλιτεχνικής δημιουργίας χάνονται και συμπλέκονται με άλλα πιο προσωπικά θέματα. Ο πατριός σου, που σε έδερνε και σου έσκιζε τα κουτσούνια, η μάνα σου, που σε έδερνε από την πολλή της την αγάπη, οι γυναίκες που αγάπησες και σε αφήσανε, για να σε θυμηθούν αργά, ένας άνδρας που σε οδήγησαν σε εσωτερικές αναζητήσεις για την ταυτότητά σου, μια βασίλισσα ξιφών, η οποία αμφισβητούσε το βασιλιά μέσα σου και το πέτυχε, οι ήρωες των βουνών που σε καλούσαν να φορέσεις πάλι φουστανέλα για την εθνική και προσωπική σου ολοκλήρωση! Μοιραία για σένα πάλι η φουστανέλα!

Θ. Α.

Α. Θέατρο Σκιών και έντονο παρασκήνιο (στη Δημόσια Τηλεόραση) πάνε μαζί;

Ιδού η απορία…

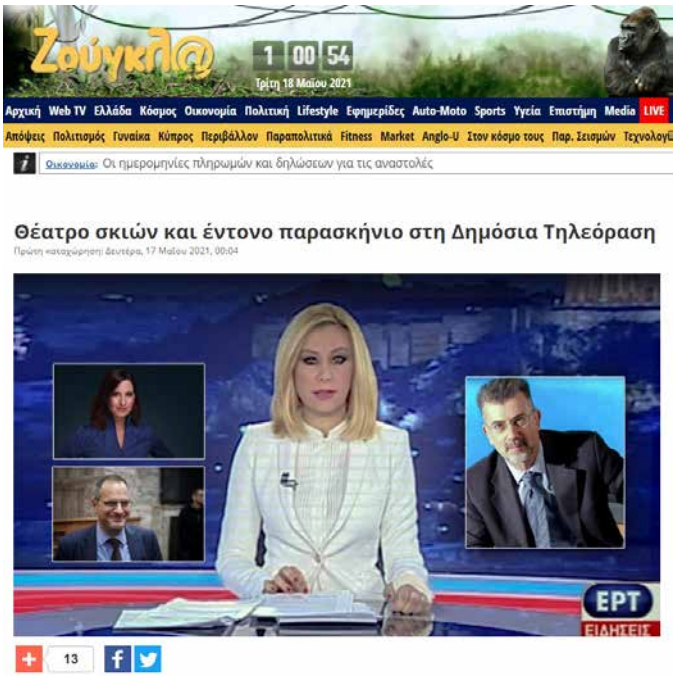

Β. Μνήμη Λευτέρη Ξανθόπουλου (1945-2020)

19 Ιουνίου 2020. «Έφυγε» ο σκηνοθέτης και ποιητής Λευτέρης Ξανθόπουλος:

Μανωλάκης ο Βομβιστής

https://www.efsyn.gr/tehnes/art-nea/248522_efyge-o-skinothetis-kai-poiitis-leyteris-xanthopoylos

Ο Πρόεδρος του Πανελλήνιου Σωματείου Θεάτρου Σκιών Πάνος Καπετανίδης κάνει στις 14 Μάη και την δεύτερη δόση του εμβολίου Astra-Zeneca.

Χωρίς κανένα πρόβλημα.

"Καλό εμβόλιο είναι αυτό που θα κάνει κανείς το γρηγορότερο".

200 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΛΕΣ ΚΑΙ ΗΤΑΝ ΧΘΕΣ:

15ου ΤΕΥΧΟΥΣ

(Ιούνιος 2020)

Τέσσερις εικόνες μιλάνε όσο 4.000 λέξεις...

ΑΝΑΠΟΛΩΝΤΑΣ...
Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ
ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΜΝΗΜΕΣ
του Μάκη Ανδρικόπουλου

Οι καταβολές του «Καραγκιόζη» χάνονται στα βάθη των αιώνων και στα βάθη της Ανατολής. Δε γνωρίζω αν είναι γηγενής Ρωμιός η ξενόφερτος Ανατολίτης. Πολιτογραφήθηκε όμως Έλληνας και τέτοιος παρέμεινε, μπαίνοντας στη λαϊκή μας παράδοση, για να μεταφερθεί από γενιά σε γενιά μέχρι τις μέρες μας, συνεχίζοντας το διαχρονικό του ταξίδι. Πήρε πολλά από τα θετικά και τα αρνητικά των συμπατριωτών μας και μέσα από τη δική του σάτιρα χλεύασε και κορόιδεψε, ως μεταγενέστερος Αριστοφάνης, καταστάσεις και πρόσωπα του κοινωνικού του περίγυρου, διασκεδάζοντας απλόχερα, με το ωραίο απλό και προσιτό χιούμορ του, γενιές Ελλήνων. Παρόλο που δέχτηκε την πίεση από την εμφάνιση και στη συνέχεια πλημμυρίδα του κινηματογράφου, που τον αντικατέστησε ως τη σημαντικότερη λαϊκή διασκέδαση, δεν πέρασε στο περιθώριο. Δεν μουσειοποιήθηκε. Υποχώρησε, αλλά παρέμεινε σε συνεχή δράση. Αυτά βέβαια τα γνωρίζουν οι ειδικοί του θέματος. Εγώ θα καταθέσω με το παρόν αφήγημα τα δικά μου, εξ απαλών ονύχων. βιώματα.

Θα πρέπει να ήταν άνοιξη του **1941**. Ο πόλεμος, φονικός και καταστροφικός, συνεχίζεται. Η οικογένειά μου κυνηγημένη από τους βομβαρδισμούς των Ιταλών έχει καταφύγει στο Μεντιλόγλι. Ένα πολύ κοντινό χωριό στην Πάτρα. Η τριπλή γερμανοϊταλοβουλγαρική κατοχή δεν έχει ακόμα αρχίσει. Από κάποιους τελάληδες, που γύριζαν στους δρόμους του χωριού, μαθαίνουμε πως ο γνωστός καραγκιοζοπαίχτης Νίκος Παναγιωτάρας στην παραλία του χωριού, που απέχει κατηφορικά κάνα δύο χιλιόμετρα, Τσαούσι λέγεται η περιοχή, θα παρουσιάσει παράσταση «Καραγκιόζη». Θυμάμαι τετράχρονος πιτσιρικάς εγώ τότε και λέγο πριν βασιλέψει ο ήλιος, κατεβήκαμε την κατηφόρα με τον πατέρα μου που με κρατούσε από το χέρι. Φθάσαμε στον προσρισμό μας όταν είχε αρχίσει, σιγά-σιγά, να εισβάλει το σκοτάδι.

Έχοντας προφανώς αγοράσει τα εισιτήριά μας ο πατέρας μου, περάσαμε στο χώρο όπου είχαν τοποθετηθεί με τάξη οι καρέκλες για τους θεατές. Εμένα όμως με εντυπωσίασε αμέσως το άσπρο πανί με κάποια φωτάκια, τα οποία τρεμόσβηναν πίσω. Αριστερά στο πανί ξεχώριζε η φιγούρα ενός αρχοντόπαιτου -το σαράι- και δεξιά η φιγούρα μιας συφοριασμένης παράγκας. Ξαφνικά ο πατέρας μου άρχισε να μιλά, σε πολύ φιλικό τόνο, με κάποιον κύριο: *«Νίκο!»* του λέει. *«Αυτός είναι ο γιος μου, ο Μάκης»*. *«Ο κύριος Παναγιωτάρας»* μού λέει, καθώς ο γνωστός καραγκιοζοπαίχτης, χαμογελαστός, μου χάιδευε το κεφάλι. Το σκοτάδι κυριάρχησε και τα φωτάκια πίσω από τον μπερντέ, έτσι λένε το άσπρο πανί, έγιναν πιο ζωηρά.

Άρχισε το έργο και οι φιγούρες να παρελαύνουν πίσω από το φωτισμένο πανί και τα παιδικά μου μάτια ρούφαγαν λαίμαργα το θέαμα. Ζούσα ένα όνειρο και η χαρά μου ήταν ανείπωτη. Με εντυπωσίασε ο Καραγκιόζης με το μακρύ σπονδυλωτό χέρι και η χαρακτηριστική φωνή του, ο οποίος σε κάποια στιγμή, άκουσα ξαφνιασμένος να λέει, αν θυμάμαι καλά, μετά από τόσα χρόνια: *«Εδώ απόψε, Χατζατζάρη, έχουμε και τον Μάκη τον κατηουλή!»*. Όταν φεύγοντας, βγήκαμε στο δρόμο, το φεγγάρι είχε σταθεί ολόλαμπρο από πάνω μας στη μέση του ουρανού. Εκεί ψηλά είχε φτάσει εκείνο το βράδυ και η παιδική χαρά μου. Τα χρόνια πέρασαν,

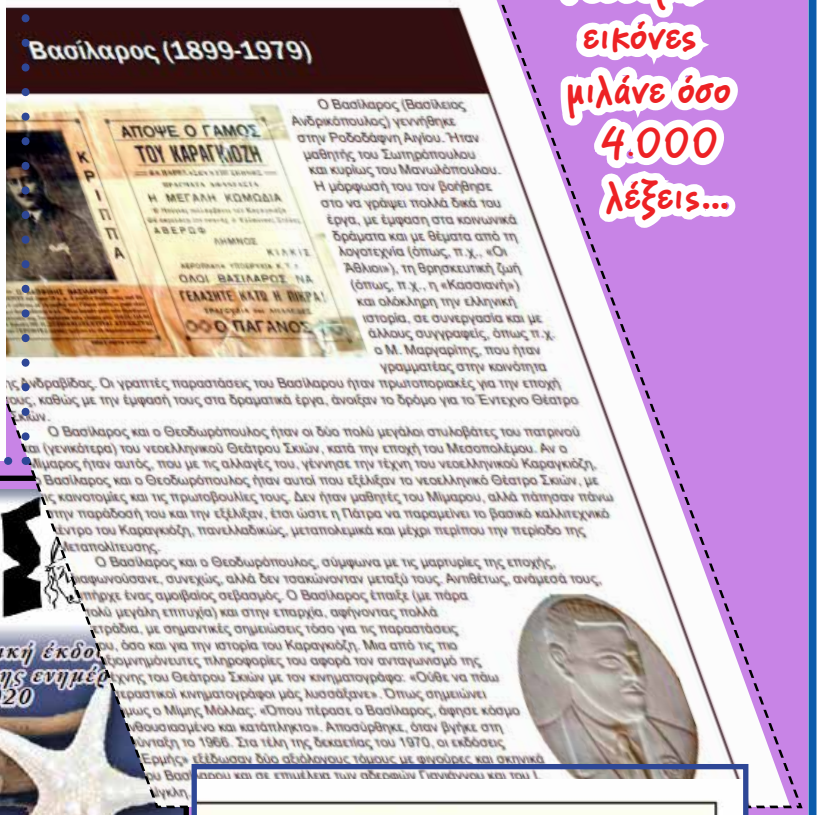

Βασίλαρος (1899-1979)

Ο Βασίλαρος (Βασίλειος Ανδρικόπουλος) γεννήθηκε στην Ροδοδάφνη Αγίου. Ήταν μαθητής του Σωτηρόπουλου και κυρίως του Μανωλόπουλου. Η μόρφωσή του τον βοήθησε στο να γράψει πολλά δικά του έργα, με έμφαση στα κοινωνικά δράματα και με θέματα από τη λογοτεχνία (όπως, π.χ., «Οι Άθλιοι»), τη θρησκευτική ζωή (όπως, π.χ., η «Κασσιανή») και ολόκληρη την ελληνική ιστορία, σε συνεργασία και με άλλους συγγραφείς, όπως π.χ. ο Μ. Μαργαρίτης, που ήταν γραμματέας στην κοινότητα ...ς Ανδραβίδας. Οι γραπτές παραστάσεις του Βασίλαρου ήταν πρωτοποριακές για την εποχή ...ους, καθώς με την έμφασή τους στα δραματικά έργα, άνοιξαν το δρόμο για το Έντεχνο Θέατρο ...κιών.

Ο Βασίλαρος και ο Θεοδωρόπουλος ήταν οι δύο πολύ μεγάλοι στυλοβάτες του πατρινού ...αι (γενικότερα) του νεοελληνικού Θεάτρου Σκιών, κατά την εποχή του Μεσοπολέμου. Αν ο ...Μίμαρος ήταν αυτός, που με τις αλλαγές του, γέννησε την τέχνη του νεοελληνικού Καραγκιόζη, ...Βασίλαρος και ο Θεοδωρόπουλος ήταν αυτοί που εξέλιξαν το νεοελληνικό Θέατρο Σκιών, με ...ς καινοτομίες και τις πρωτοβουλίες τους. Δεν ήταν μαθητές του Μίμαρου, αλλά πάτησαν πάνω ...την παράδοση του και την εξέλιξαν, έτσι ώστε η Πάτρα να παραμείνει το βασικό καλλιτεχνικό ...έντρο του Καραγκιόζη, πανελλαδικώς, μεταπολεμικά και μέχρι περίπου την περίοδο της ...εταπολίτευσης.

Ο Βασίλαρος και ο Θεοδωρόπουλος, σύμφωνα με τις μαρτυρίες της εποχής, ...αφωνούσανε, συνεχώς, αλλά δεν τσακώνονταν μεταξύ τους. Αντιθέτως, ανάμεσά τους, ...πήρχε ένας αμοιβαίος σεβασμός. Ο Βασίλαρος έπαιξε (με πάρα ...ολύ μεγάλη επιτυχία) και στην επαρχία, αφήνοντας πολλά ...τράδια, με σημαντικές σημειώσεις τόσο για τις παραστάσεις ...υ, όσο και για την ιστορία του Καραγκιόζη. Μια από τις πιο ...ξιομνημόνευτες πληροφορίες του αφορά τον ανταγωνισμό της ...ίχνης του Θεάτρου Σκιών με τον κινηματογράφο: «Ούθε να πάω ...ερασταικοί κινηματογράφοι μάς λυσσάξανε». Όπως σημειώνει ...μως ο Μίμης Μόλλας: «Όπου πέρασε ο Βασίλαρος, άφησε κόσμο ...θουσιασμένο και κατάπληκτο». Αποσύρθηκε, όταν βγήκε στη ...ύνταξη το 1966. Στα τέλη της δεκαετίας του 1970, οι εκδόσεις ...Ερμής» εξέδωσαν δύο αξιόλογους τόμους με φιγούρες και σκηνικά ...ου Βασίλαρου και σε επιμέλεια των αδερφών Γιανιάννου και του Ι...ίγκλη.

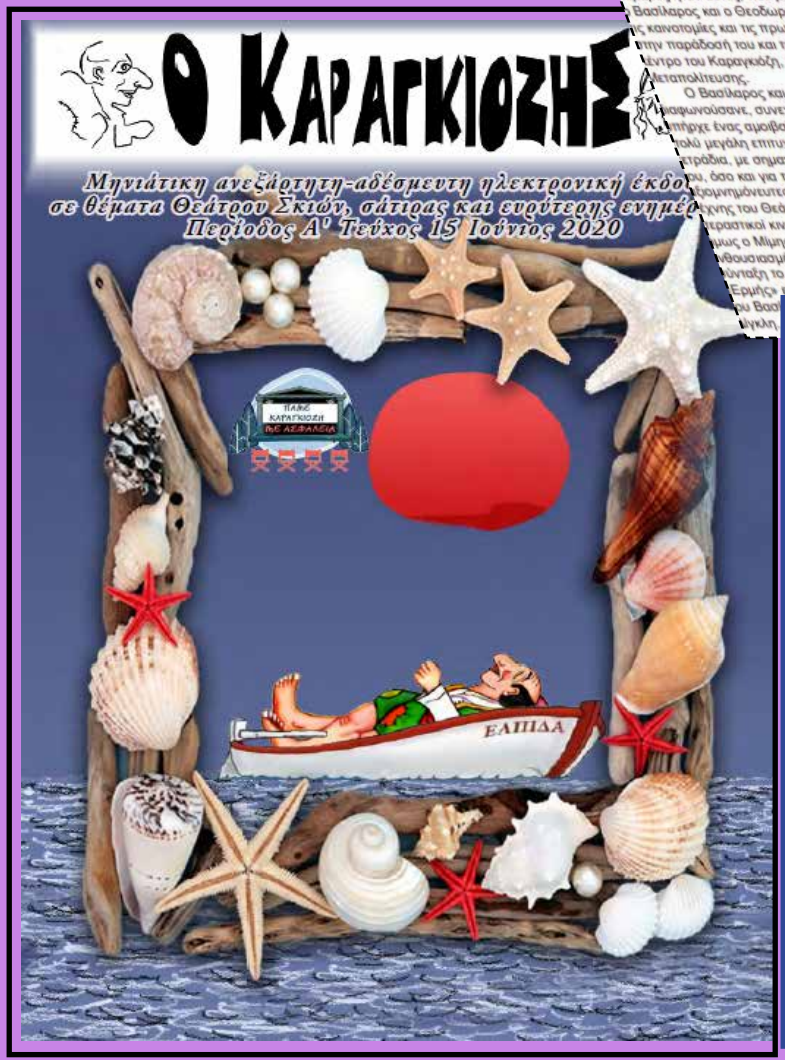

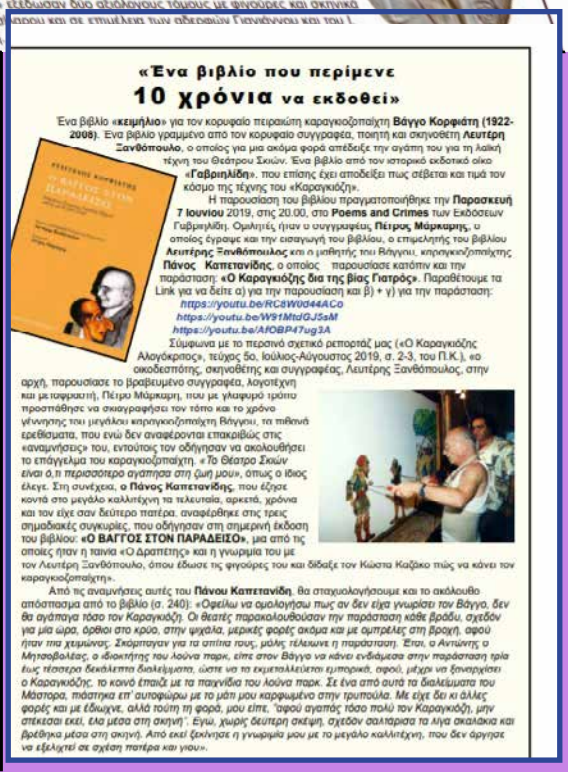

«Ένα βιβλίο που περίμενε
10 χρόνια να εκδοθεί»

Ένα βιβλίο «**κειμήλιο**» για τον κορυφαίο πειραιώτη καραγκιοζοπαίχτη **Βάγγο Κορφιάτη (1922-2008)**. Ένα βιβλίο γραμμένο από τον κορυφαίο συγγραφέα, ποιητή και σκηνοθέτη **Λευτέρη Ξανθόπουλο**, ο οποίος για μια ακόμα φορά απέδειξε την αγάπη του για τη λαϊκή τέχνη του Θεάτρου Σκιών. Ένα βιβλίο από τον ιστορικό εκδοτικό οίκο «**Γαβριηλίδη**», που επίσης έχει αποδείξει πως σέβεται και τιμά τον κόσμο της τέχνης του «Καραγκιόζη».

Η παρουσίαση του βιβλίου πραγματοποιήθηκε την **Παρασκευή 7 Ιουνίου** 2019, στις 20.00, στο **Poems and Crimes** των Εκδόσεων Γαβριηλίδη. Ομιλητές ήταν ο συγγραφέας **Πέτρος Μάρκαρης**, ο οποίος έγραψε και την εισαγωγή του βιβλίου, ο επιμελητής του βιβλίου **Λευτέρης Ξανθόπουλος** και ο μαθητής του Βάγγου, καραγκιοζοπαίχτης **Πάνος Καπετανίδης**, ο οποίος παρουσίασε κατόπιν και την παράσταση: **«Ο Καραγκιόζης δια της βίας Γιατρός»**. Παραθέτουμε τα Link για να δείτε α) για την παρουσίαση και β) + γ) για την παράσταση:

https://youtu.be/RC8W0d44ACo
https://youtu.be/W91MtdGJ5sM
https://youtu.be/AfOBP47ug3A

Σύμφωνα με το περσινό σχετικό ρεπορτάζ μας («Ο Καραγκιόζης Αλογόκρσος», τεύχος 5ο, Ιούλιος-Αύγουστος 2019, σ. 2-3, του Π.Κ.), «ο οικοδεσπότης, σκηνοθέτης και συγγραφέας, Λευτέρης Ξανθόπουλος, στην αρχή, παρουσίασε το βραβευμένο συγγραφέα, λογοτέχνη και μεταφραστή, Πέτρο Μάρκαρη, που με γλαφυρό τρόπο προσπάθησε να σκιαγραφήσει τον τόπο και το χρόνο γέννησης του μεγάλου καραγκιοζοπαίχτη Βάγγου, τα πιθανά ερεθίσματα, που ενώ δεν αναφέρονται επακριβώς στις «αναμνήσεις» του, εντούτοις τον οδήγησαν να ακολουθήσει το επάγγελμα του καραγκιοζοπαίχτη. *«Το Θέατρο Σκιών είναι ό,τι περισσότερο αγάπησα στη ζωή μου»*, όπως ο ίδιος έλεγε. Στη συνέχεια, **ο Πάνος Καπετανίδης**, που έζησε κοντά στο μεγάλο καλλιτέχνη τα τελευταία, αρκετά, χρόνια και τον είχε σαν δεύτερο πατέρα, αναφέρθηκε στις τρεις σημαδιακές συγκυρίες, που οδήγησαν στη σημερινή έκδοση του βιβλίου: **«Ο ΒΑΓΓΟΣ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ»**, μια από τις οποίες ήταν η ταινία «Ο Δραπέτης» και η γνωριμία του με τον Λευτέρη Ξανθόπουλο, όπου έδωσε τις φιγούρες του και δίδαξε τον Κώστα Καζάκο πώς να κάνει τον καραγκιοζοπαίχτη».

Από τις αναμνήσεις αυτές του **Πάνου Καπετανίδη**, θα σταχυολογήσουμε και το ακόλουθο απόσπασμα από το βιβλίο (σ. 240): *«Οφείλω να ομολογήσω πως αν δεν είχα γνωρίσει τον Βάγγο, δεν θα αγάπαγα τόσο τον Καραγκιόζη. Οι θεατές παρακολουθούσαν την παράσταση κάθε βράδυ, σχεδόν για μία ώρα, όρθιοι στο κρύο, στην ψιχάλα, μερικές φορές ακόμα και με ομπρέλες στη βροχή, αφού ήταν πια χειμώνας. Σκόρπαγαν για τα σπίτια τους, μόλις τέλειωνε η παράσταση. Έτσι, ο Αντώνης ο Μητσοβολέας, ο ιδιοκτήτης του λούνα παρκ, είπε στον Βάγγο να κάνει ενδιάμεσα στην παράσταση τρία έως τέσσερα δεκάλεπτα διαλείμματα, ώστε να τα εκμεταλλεύεται εμπορικά, αφού, μέχρι να ξαναρχίσει ο Καραγκιόζης, το κοινό έπαιζε με τα παιχνίδια του λούνα παρκ. Σε ένα από αυτά τα διαλείμματα του Μάστορα, πιάστηκα επ' αυτοφώρω με το μάτι μου καρφωμένο στην τρυπούλα. Με είχε δει κι άλλες φορές και με έδιωχνε, αλλά τούτη τη φορά, μου είπε, "αφού αγαπάς τόσο πολύ τον Καραγκιόζη, μην στέκεσαι εκεί, έλα μέσα στη σκηνή". Έγω, χωρίς δεύτερη σκέψη, σχεδόν σαλτάρισα τα λίγα σκαλάκια και βρέθηκα μέσα στη σκηνή. Από εκεί ξεκίνησε η γνωριμία μου με το μεγάλο καλλιτέχνη, που δεν άργησε να εξελιχτεί σε σχέση πατέρα και γιου».*

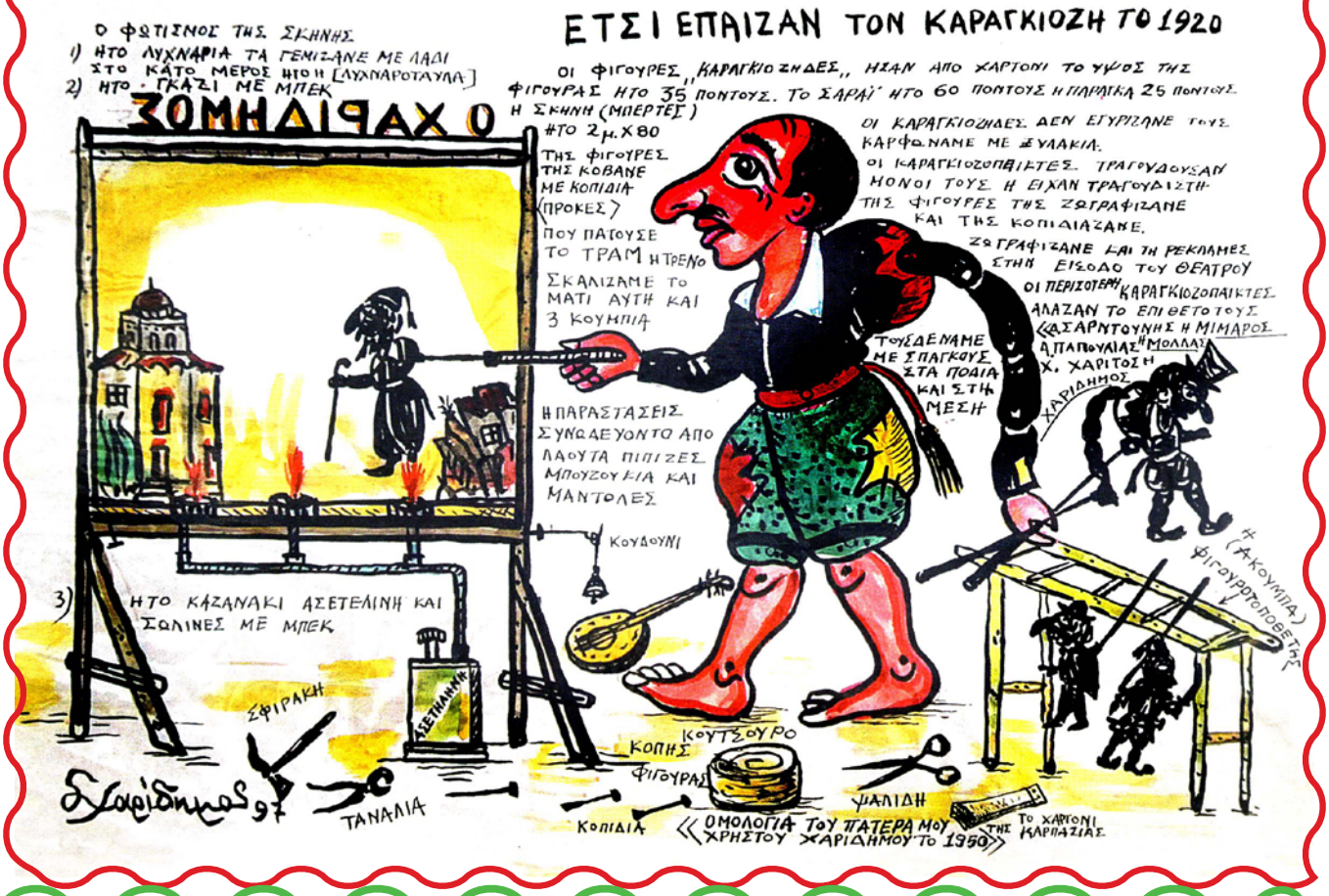

Πρόσκληση

Θα ήταν ιδιαίτερη χαρά για εμάς να παρευρεθείτε στην εκδήλωση–αφιέρωμα με θέμα:

Ο Καραγκιόζης στον Πειραιά

την οποία οργανώνουν το Ινστιτούτο Μελέτης Τοπικής Ιστορίας και Ιστορίας των Επιχειρήσεων (Ι.Μ.Τ.Ι.Ι.Ε.) και τα εκπαιδευτήρια "Παιδαγωγική"

Θα μιλήσουν οι:

Σωτήρης Χαρίδημος
Δάσκαλος του Θεάτρου Σκιών

Νικόλαος Μέλιος
Ιστορικός (Ι.Μ.Τ.Ι.Ι.Ε.)

Ευαγγελία Μπαφούνη
Ιστορικός, Ιστορικό Αρχείο του Δήμου Πειραιά

Θόδωρος Κατσικάρος
Γεν. Διευθυντής εκπαιδευτηρίων «ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ»
Επιστημονικός συνεργάτης Τμήματος Ευρωπαϊκών Σπουδών του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου

Ο Σωτήρης Χαρίδημος

Ο Γιώργος με τον Χρήστο Χαρίδημο (1942)

Πρόγραμμα

19:00 Εγκαίνια της έκθεσης με θέμα: «Ο Καραγκιόζης στον Πειραιά» στο μουσειακό χώρο του σχολείου

19:15 Χαιρετισμοί από τους διοργανωτές της εκδήλωσης, Ευαγγελία Μπαφούνη, Νικόλαο Μέλιο και Θόδωρο Κατσικάρο

19:45 Σωτήρης Χαρίδημος: «Ο Καραγκιόζης στον Πειραιά» (κατά τη διάρκεια της ομιλίας θα προβληθεί σπάνιο υλικό από το προσωπικό αρχείο του Σωτήρη Χαρίδημου)

20:15 Δείγμα παράστασης Καραγκιόζη με συνοδεία ζωντανής ορχήστρας
Συμμετέχουν οι καραγκιοζοπαίχτες–μαθητές του Σ. Χαρίδημου: Χάρης Μπιλλίνης, Νίκος Τζιβελέκης & οι μουσικοί: Λευτέρης Ματζιούκας (τραγούδι, λαούτο, φλογέρα), Κώστας Κοπανιτσάνος (κλαρίνο–σαντούρι), Γιώργος Λιάγκας (βιολί)

Ευχαριστούμε θερμά το Δήμο Αθηναίων για την υποστήριξη του, το δάσκαλο Σωτήρη Χαρίδημο ο οποίος αφιλοκερδώς παραχώρησε το σπάνιο υλικό από το προσωπικό του αρχείο και συνέβαλε ουσιαστικά στην προετοιμασία της εκδήλωσης.

Το Μουσείο Θεάτρου Σκιών «Χαρίδημος» στεγάζεται στο Πολιτιστικό Κέντρο «Μελίνα» του Δήμου Αθηναίων, Ηρακλειδών 66, Θησείο, τηλ. 210 3414 465–6

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΜΑΘΗΤΩΝ/ΤΡΙΩΝ & ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ-ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ

«Ήμουν παιδί το ‘21»

υπό την αιγίδα της Επιτροπής "Ελλάδα 2021"

Εγκαίνια: Σάββατο 19 Ιουνίου 2021, ώρα 19:00 Ευρωπαϊκό Πολιτιστικό Κέντρο Δελφών, Δελφοί (αίθουσα «Φρύνιχος)

Το Φεστιβάλ Δελφών «Το Λάλον Ύδωρ» και ο Σύλλογος «Οι Φίλοι του Ευρωπαϊκού Πολιτιστικού Κέντρου Δελφών» συνδιοργανώνουν την έκθεση ζωγραφικής «Ήμουν παιδί το ‘21» στο Ευρωπαϊκό Πολιτιστικό Κέντρο Δελφών, στους Δελφούς. Η έκθεση οργανώθηκε αρχικά από το 5ο Δημοτικό Σχολείο Δάφνης «Γεώργιος Μπουζιάνης», την Α΄ Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Αθηνών, Μουσείο Ελληνικής Παιδικής Τέχνης και τον Οργανισμό Πολιτισμού Αθλητισμού του Δήμου Δάφνης-Υμηττού σε συνεργασία με τα Γενικά Αρχεία του Κράτους, την Ελληνοαμερικανική Ένωση και το Δήμο Δάφνης-Υμηττού.

Η δράση έχει ενταχθεί από την Επιτροπή «Ελλάδα 2021» στο εθνικό πρόγραμμα δράσεων και εκδηλώσεων που συντονίζει, με την ευκαιρία του εορτασμού των 200 χρόνων μετά την επανάσταση του 1821.

Στην έκθεση, θα παρουσιαστούν έργα μαθητών/μαθητριών του σχολείου, που έχουν θέμα τη ζωή, την προετοιμασία και τους ήρωες του 1821, μέσα από τις γνώσεις που έχουν πάρει στη σχολική τους εκπαίδευση και τις εικόνες που έχουν μελετήσει από ζωγραφικά και άλλα έργα, δημιουργώντας μια αίσθηση υπερηφάνειας και τιμής για την πατρίδα τους. Οι μαθητές και μαθήτριες του σχολείου δημιούργησαν τα ζωγραφικά έργα υπό την επίβλεψη της κας Αθανασίας Σκληρού (επιμελήτριας του Μουσείου Ελληνικής Παιδικής Τέχνης).

Στην έκθεση, θα παρουσιαστούν έργα 38 καταξιωμένων εικαστικών και καλλιτεχνών, που εμπνεύστηκαν από τη θεματική μας. Τα έργα αυτά οι εικαστικοί καλλιτέχνες τα παραχωρούν ανιδιοτελώς στην πινακοθήκη του σχολείου, για να εμπνέουν τους μικρούς μαθητές.

Στην έκθεση, ακόμα, θα παρουσιαστεί αρχειακό υλικό από τα Γενικά Αρχεία του Κράτους, που έχει σχέση με το παιδί την προεπαναστατική και επαναστατική περίοδο.

Επίσης, θα εκτεθούν χειροποίητες παραδοσιακές ενδυμασίες (γνήσια αντίγραφα) της Θεσπρωτίας από τη δημιουργό Παναγιώτα Πάνου.

Τέλος, θα εκτεθούν πρωτότυπα σχέδια ελληνικών παραδοσιακών φορεσιών της Θεσπρωτίας του Γήση Παπαγεωργίου από την Συλλογή της Ελληνοαμερικανικής Ένωσης.

Συμμετέχουν οι εικαστικοί (με αλφαβητική σειρά): Αδαμάκης Γιάννης, Αλεξοπούλου Γιάννα, Αντζουλίδης Αντώνιος, Αντωνάκη Αλεξάνδρα, Αντωνέα Αγγελική, Αρτέμη Ζάννα, Γιγουρτάκης Γιάννης, Γκερρέρο Τζούλια, Ζούμπα Ελένη, Κανέλλου Εβίτα, Καράλη Αγγέλα, Κιπενή Θαλασσινού, Κατερίνα Ευμορφία, Κοβάλσκα Πεταλίδου Μαργαρίτα, Κόνιαρης Νίκος, Κοτσορές Σωκράτης, Κουτσουμπλής Κωνσταντίνος, Κωνσταντίνου Πένυ, Λαός Σταύρος, Λιάπης Αλέξανδρος, Λιούγκας Βαγγέλης, Μάντζου Σακελλαριάδου Αλεξάνδρα, Μαυρονικόλα Ματίνα, Μαχαιρίδη Ευστρατία, Μπάρα Αγγελική, Μπλούκου Βασιλική, Μπόμπορη Αγγελική, Παπαδημητρίου Γιώργος, Παπαθανάση Βγόντζα Σοφία, Παπανικολάου Ελένη, Πάστρα Μαρία, Σταμάτη Μαρία, Σταύρου Σοφία, Στελλάτου Μαρίνα, Σωτήρχος Στάθης, Τζανέλα Μαρινέλλα, Φλώρακα Φιλίππα, Χαρίτος Σωτήρης (Χαρίδημος), Χουντάλας Γιώργος.

Γενική οργάνωση: Δρ. Νικόλαος Ευσταθίου,
Διευθυντής 5ου Δ. Σ. Δάφνης «Γεώργιος Μπουζιάνης»

Επιμελήτρια έκθεσης: Λουίζα Καραπιδάκη, Ιστορικός Τέχνης-Μουσειολόγος,
Αντιπρόεδρος Συλλόγου Φίλων Ευρωπαϊκού Πολιτιστικού Κέντρου Δελφών

Κατά τη διάρκεια της έκθεσης, θα πραγματοποιηθούν εκπαιδευτικά εικαστικά προγράμματα για παιδιά από τους Μουσειοπαιδαγωγούς του Μουσείου Ελληνικής Παιδικής Τέχνης σε ημερομηνίες που θα ορισθούν.

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

ΜΑΘΗΤΩΝ/ΤΡΙΩΝ & ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΕΛΦΩΝ (ΑΙΘΟΥΣΑ ΦΡΥΝΙΧΟΣ)

ΤΩΡΑ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
200 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Ήμουν παιδί το '21

Εγκαίνια:
Σάββατο 19 Ιουνίου
και ώρα 19.00
Διάρκεια Έκθεσης:
19 Ιουνίου
έως 3 Ιουλίου

Ώρες λειτουργίας:
Καθημερινές: 9.00 - 15.00
Σάββατο - Κυριακή:10.00 - 14.00

~ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ~ 5ο Δ.Σ. Δάφνης "Γεώργιος Μπουζιάνης"

~ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ~

Το Λάλον Ύδωρ Φεστιβάλ Δελφών

Μουσείο Παιδικής Τέχνης

Σύλλογος -Οι Φίλοι του Ευρωπαϊκού Πολιτιστικού Κέντρου Δελφών-

Ελληνική Δημοκρατία
Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων
Περιφερειακή Δ/νση Π. και Δ. Εκπ/σης Αττικής
Δ/νση Α/θμιας Εκπ/σης Α' Αθήνας
Περιβαλλοντική Εκπ/ση
Πολιτιστικά Θέματα

~ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ~

Δήμος Δάφνης-Υμηττού

Γενικά Αρχεία του Κράτους

Hellenic American Union